

VRBECKÝ

ZPRAVODAJ

Věcí lásky jsou věci života.
Po čase zimním přichází jaro,
po beznaději vzniká naděje,
po hrůzách noci zasvítává den.

Vladislav Vančura

duben 2023

MŠ - karneval v Kotátkách

MŠ - karneval v Motýlčích

MŠ - předškoláci na návštěvě v ZŠ

MŠ - putování po stopách hvězdičky Světlušky

ZŠ - polonéza na rodičovském ples

ZŠ - nácvik vrtěné v 5. ročníku

Dětský maškarní ples

ZŠ - turnaj ve vybíjeně

Úvodní slovo starosty

Přišlo jaro do vsi...

Krásná říkanka, co myslíte? Postní doba, příprava na Velikonoce, první slunečné dny, pomlázky, kraslice, ale i první jarní úklid.

Úklid můžeme chápat ve více významech - uklidíme si doma, můžeme si také uklidit v duši, uklidíme si obec a uklidíme si také za obcí. S tím úklidem v obci a za obcí je to nekonečný příběh. Pravidelně uklízí obec, pravidelně a aktivně se zúčastňujeme akce „Uklidíme si Česko“, a co je moc pěkné, několik rodin na svých procházkách pravidelně nosí nemalé množství odpadků z různých koutů naší obce a vězte, že těch rodin není málo. Hlava mi to opravdu nebere. Pokud odpadky vyhazují občané naší obce – to opravdu nechápu – systém poplatků odpadů je solidární – platíme jej všichni a v tom máme likvidaci směsného, tříděného i biologického odpadu. Máme v něm zahrnut vývoz černých, hnědých popelnic, dvakrát týdně (to žádá jiná obec

nechápu!) pytlový sběr a třikrát týdně (také unikát!) otevřený sběrný dvůr. Není tedy důvod něco vyvážet za obec, když mohu odpad likvidovat bez zvýšených nákladů. Další teorie je, že odpad pochází z obcí, kde zavedli motivační systém, kupónový systém, nebo systém placení skutečně vyvezeného nebo dovezeného odpadu. Lidská vyčůranost je totiž bezmezná. Toto je hlavní důvod, proč jsme motivační systém nezavedli – poctivost všech občanů beze zbytku. Motivační systémy bohužel vedou k extrémnímu nárůstu černých skládek a zvýšení nákladů na jejich likvidaci.

Dalším možným zdrojem jsou ne zrovna ohleduplní turisté. Jedním z argumentů je malý počet košů. Na Vrbici rozhodně není počet košů malý, i přesto se v jarních měsících několik košů přidalo. Jejich obsluha ovšem také není zadarmo. No a ruku

ZÁKLADNÍ CERTIFIKÁT 2023

PLATNOST DO
16. 2. 2026

JIHOMORAVSKÝ KRAJ
UDĚLUJE

OBCI VRBICE

základní certifikát
auditu familyfriendlycommunity

MGR. JAN GROLICH
HEJTMAN JIHOMORAVSKÉHO KRAJE

DATUM UDĚLENÍ
Únor 2023

JIHOMORAVSKÝ KRAJ
ŽEROTÍNOVO NÁMĚSTÍ 449/3
601 02 BRNO

WWW.JMK.CZ
WWW.AFFC.CZ

jihomoravský kraj

familyfriendlycommunity

na srdce, pokud nejsem úplně hovado, tak i kdyby byl koš vzdálen 5 km, tak přeče papírek, kapesník, dámskou potřebu, nebo dokonce pytel s odpady nevyhodím tam, kde se mi to zlíbí.

Dost často se za to všechno nadává obci, ale vězte, že ani zastupitelé, ani úředníci, ani pracovníci obce tento nepořádek nedělají, protože jej sami ve finále likvidují buď v terénu, nebo třídí na sběrném dvoře.

Novinkou letošního roku je postupně nabíhání činnosti Komunitního centra Vrbičky a přestěhování obecního úřadu do budovy č.p. 8. V kulturním domě již bude opravdu jen kultura, zájmové kroužky, komunitní život, chystáme se vybudovat novou obřadní síň – prostě dohromady s CVČ Kalubáček vše potřebné, co by měla dědina mít, aby se nám v ní žilo dobře, aby byl dostatečný prostor pro spolkovou činnost, zájmy, setkání, představení, koncerty, přednášky. Novinkou bude spolupráce s Girasole v oblasti sociálních služeb.

Dnes už víme, že obec Vrbička obdrží **certifikát FFA – FamilyFriendlyAudit** – volně přeloženo – obec přátelská rodině. Není to o tom, že si někde umístíme ceduli a budeme se jí chlubit. Ti, kdo jste se aktivně zapojili do ankety a přípravy na certifikaci, víte, že toto je pouze začátek. Vytýčili jsme si mnoho úkolů, které jsou před námi, a je potřeba je postupně naplňovat.

Postupně budeme také opravovat budovu obecního úřadu – vstup, chodbu a fasádu. Někdo mi v minulosti vyčetl, že prostory jsou příliš malé a málo reprezentativní. Vězte, že jsem navštívil mnoho obcí, kde byl úřad honosný, majestátný, a zároveň se jim rozpadala sokolovna, fotbalové kabiny i kostel. Tato cesta je rozhodně špatná.

Dle mého názoru jsou prostory úřadu dostatečné (byť jsme se museli uskovnit), ale hlavně bezbariérové, a dohromady s poštou máte vše na jednom místě. Kultura a komunitní život mají jednoznačně přednost!

Milí Vrbečáci a přátelé Vrbičky, dovolte, abych Vám popřál krásné jaro, krásné Velikonoce, ať už je strávíte duchovně, se svými blízkými, na pomlázce nebo v přírodě.

Tomáš Bilek, Váš starosta

Projekt

KOMUNITNÍ CENTRUM VRBIČEK

je spolufinancován Evropskou unií.

4.1 Posílení komunitně vedeného místního rozvoje za účelem zvýšení kvality života ve venkovských oblastech a aktivizace místního potenciálu

EVROPSKÁ UNIE

Evropský fond pro regionální rozvoj
Integrovaný regionální operační program

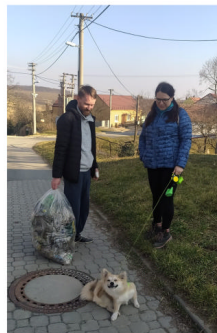
MINISTERSTVO
PRO MÍSTNÍ
ROZVOJ ČR

MAS Hustopečsko
MAS Hustopečsko

Černá skládka u JZD

Poděkování patří vrbečským občanům, v tomto případě manželům Hoškovým, kteří v rámci procházek se svým čtyřnohým miláčkem uklízí černé skládky v okolí Vrbičky.

Kulinářské okénko

připravila Martina Mikulicová

Do jarního čísla zpravodaje jsem připravila dva recepty na pomazánku. První recept je malinko pracnější a vy, co neradi kopr, ho rovnou přeskočte 😊. Druhý recept je velká rychlovka, fazole a rajčata mám ve spíži pořád, použít se dají i zbylé fazole z předešlého dne a je jedno, jestli bílé nebo červené.

Pomazánka špenátovo-koprová s uzeným lososem

Malá douška k receptu: je opravdu důležité použít řecký jogurt, ten se totiž vyznačuje vysokou hustotou, kterou získává odstraněním syrovátky. Jogurt není vodnatý, ale naopak příjemně hustý, asi jako naše zakysaná smetana. Proto se hodí na pomazánky. Pozor na jogurty řeckého typu, to už není ono, tyto jogurty rychle řádnou.

- 1 malá cibule
- 2 stroužky česneku
- olivový olej
- 100 g čerstvých lístků špenátu
- svazeček kopru
- 400 g řeckého jogurtu
- ½ lžičky římského kmínu
(já drtím v hmoždíři, v původním receptu je celý)
- sůl
- pepř
- citronová šťáva
- uzený losos

Na pánvi necháme zeskovatět cibuli nakrájenou nejmenno spolu s utřeným česnekem, přisypeme nejmenno nasekaný špenát, promícháme a ještě 2 minuty restujeme. Poté odstavíme a necháme zcela vychladnout. Studený špenát smícháme s jogurtem, přidáme 2 polévkové lžíce nasekaného kopru, ochutíme římským kmínem, osolíme, opepříme dle vlastní chuti a na závěr zakápneme citronovou šťávou. Pomazánku namažeme na veku nebo celozrnnou bagetu a ozdobíme kousky uzeného lososa a trochou nasekaného kopru.

Pomazánka z fazolí a nakládaných sušených rajčat

- 1 hrnek nebo plechovka uvařených červených fazolí
- 2 lžíce olivového oleje,
můžeme nahradit olejem z rajčat
- 8 nakládaných rajčat
- sůl
- chilli
- tymián
- citronová šťáva

Měkké fazole rozmixujeme s rajčaty a olivovým olejem dohladka, osolíme, přidáme nasekané lístky tymiánu, dle chuti chilli a zakápneme citronovou šťávou. U nás mažeme na topinky, kdo snese, může topinky ocesnekovat. Ozdobit můžeme zelenými klíčky, já použila klíčky redkvičky.

Vrbecké ostatky nanečisto

Obnova tradice

Ostatky nanečisto měly proběhnout již v loňském roce, ale týden před průvodem do toho vpadnul covid jednoho z účastníků. Veškeré plány se tedy překlopily do roku letošního – tedy původně během hodiny nacvičených deset hitů se rozšířilo na dvanáct, proběhla zkouška v rozsahu hodiny a půl a v rozsahu dvou nevalných sedmiček, které zůstaly na CVC asi dva roky (naštěstí nebyl původce žádný prodrbat). Kapely (Bílšovčanka a Lašár) byly objednané na původní krojovaný ples, který se nekonal, takže jsme skloubili vše dohromady a udělali z všeho folklórní ostatkovou syntézu.

Co se týče průvodu, nechtěli jsme jej příliš propagovat. Pokud bychom se historicky znemožnili, tak alespoň před pár lidmi, kteří by nám to odpustili. Dále jsme nevěděli, jestli jsme schopni zaráz zvládnout průvod i zábavu, proto průvod v pátek a zábava v sobotu. Dnes už víme, že to v pohodě dáme!

Rek, tož jsme jej na márách donesli i s bůdú a všichni rodinu Janoškovu s masnou hubou litovali. Velmi smutnou etapou byl pohřební průvod s basou a procitěné kázání nového zastupujícího vrbeckého faráře. Moc vyvedené bylo také basové sólo, perničky v podobě basy a huslí z rukou Lenky Janoškové a Markéty Fridrichové byly překrásné a velmi vyvedené.

Nezbývá tedy nic jiného než poděkovat celému týmu, který toto rošambo vytvořil – nebudeme konkrétně jmenovat (obvykle se na někoho zapomeně), ale alespoň obecně – zástupci Okolo Luže, všechny čtyři zastávky - dvě úžasně rodiny, jedna hospoda a jedno vinařství, obec, kapela, masky a všichni pozůstali.

Příští rok je popeleční středa už 14. února 2024. Ostatkový průvod tedy vyrazí od presu do celé dědiny v sobotu 10. února 2024 v 13:59:01. POZOR! Tento víkend končí jarní prázdniny, tak si naplánujte návrat z dovolené už v pátek! Rádi Vás maskované přivítáme v průvodu. Slibujeme, že repertoár rozšíříme alespoň na dvacet světových hitů velké umělecké hodnoty, a kdyby chtěli chlapi nacvičit Podšable, to by bylo! Večerní zábava proběhne ve 20:00. Takže poznačte si do diářů a těšte se!

všehoschopní Vrbeckáci

Jedinečná vrbecká kutálka ve složení akordeon, v muzikantském kruhu zvaný držky, dvojce husle a basa, doplněná rychtářem, hospodářem a nápojovým referentem v jedné osobě, rozverným medvědem schopným tančit na cokoli, a slamákem s funkcí křídýlkového perkusisty rozdávající hojnost všeho a trousící slámu všude, vyrazila v pátek vpozdvečer od presu na čtyři předem naplánované zastávky. Poslední byla v hospodě, kde došlo zejména k dohodě dlouhodobé spolupráce všech možných krkolomností a vážných i potouchlých akcí v budoucnu.

Účast na sobotní zábavě nebyla z nejvyšších, ale většina z účastníků si chválila muziky i program. Janoškům se zaběhl pes k sežráním slyšící na jméno

Vážení občané,

možná jste na podzim v médiích zaregistrovali zprávu, že obřadní hodový tanec zavádka z Hanáckého Slovácka, byl zapsán na Seznam nemateriálních statků tradiční lidové kultury Jihomoravského kraje. Protože je zavádka nedílnou součástí hodů i ve vaší obci, rádi bychom vám o tomto ocenění řekli více.

Zavádka je obřadní hodový tanec, který se tančí ve ¾ taktu a většinou se skládá ze dvou částí - zavádění dívek do tance a skládky, symbolické platby dívek za účast na taneční zábavě. Není to ale vždy pravidlem, při našich výzkumech jsme zaznamenali, že se průběh zavádky obec od obce liší a žádná zavádka není stejná. Jedná se také o tanec velmi starý, přičemž nejstarší zprávy o zavádce jako slavnostním hodovém tanci máme už z první poloviny 19. století. Zavádka je také tanec, specifický výhradně pro region Hanácké Slovácko, přičemž v minulosti se tančila v podstatě po celém regionu. Během našeho výzkumu v letech 2021 a 2022 jsme napočítali celkem 21 obcí z okresů Břeclav a Hodonín, v nichž se na hodech zavádka pravidelně tančí. Pro pořádek uvedme i abecední seznam těchto obcí: Archlebov, Boleradice, Bořetice, Brumovice, Dražůvky, Hustopeče, Klobouky u Brna, Kobylí, Krumvíř, Lovčice, Moravský Žižkov, Morkůvky, Nenkovice, Němčičky, Popice, Strážovice, Šakvice, Velké Bílovice, Velké Pavlovice, Vrbice a Želetice. K tomu ještě připočtíme Dambořice, kde se dochovala jen skládka, nebo Těšany, kde se zavádka tančí jen příležitostně. Už tento krátký přehled vypovídá, že zavádka je v kontextu České republiky něco zcela ojedinělého, tradice, o níž je třeba náležitě pečovat.

Jedním z prostředků této péče je právě Seznam nemateriálních statků tradiční lidové kultury Jihomoravského kraje. Smyslem prestižního seznamu je poukázat na kulturní dědictví našeho regionu a přispět k tomu, aby bylo i nadále udržováno a předáváno budoucím generacím. Zápisem se zavádka zařadila po bok slováckého verbuňku, jízdy králů, modrotisku a dalších osmi nemateriálních statků, kterým se tohoto ocenění dostalo v minulých letech.

Pravděpodobně vás bude zajímat, co bude zápis pro zavádku ve vaší obci znamenat. Zavádka se určitě nijak nezmění a my pevně věříme, že ji budete nadále udržovat v takové podobě, jak jste byli doposud zvyklí. Jedná se především o čestné ocenění a vy, kteří zavádku tančíte nebo jste

v minulosti tančili, se můžete hrdě označovat jako nositelé této tradice a opatrovatelé kulturního dědictví našeho kraje. Kdyby se ale v daleké budoucnosti přeci jen zavádka ocitla v ohrožení, budou mít vaši následovníci možnost obrátit se s důvěrou na pověřené instituce, které by k uchování této tradice podaly pomocnou ruku. Je to především Regionální pracoviště pro tradiční lidovou kulturu Jihomoravského kraje, které sídlí při Masarykově muzeu v Hodoníně, pomoci se dočkáte také u Národního ústavu lidové kultury ve Strážnici nebo u etnografů krajských muzeí.

Černé scénáře však nechme stranou a společně se těšme, až zase přijde hodové období a budeme se moci sejít na zavádce. My budeme ve výzkumu zavádky na Hanáckém Slovácku pokračovat i nadále, plánujeme výstavu, přednášky nebo knihu. Věříme proto, že o zavádce bude slyšet i v roce 2023.

Věra Colledani (Moravské zemské muzeum)
a Josef Šuba (Regionální muzeum v Mikulově)

Rozhovor s Michalem Janoškem

Brněnský rozhlasový orchestr lidových nástrojů, zkráceně též BROLN, je folklórní hudební soubor, jež působil v brněnském studiu Československého rozhlasu od roku 1952, po jeho obnovení nyní působí tamtéž pod patronací Českého rozhlasu. Jedním ze sólistů BROLNu je Vrbečák, folklorista a hlavně srdcař Michal Janošek. O jeho komplexní muzikantské činnosti ví jen pár zasvěcenců a kamarádů. Pojdme si jej tedy přiblížit. Vrvice na něj může být právem hrdá.

Jaké byly Tvé začátky muzicirování?

U nás se vždycky zpívalo. Nedělní rána jsme trávili u našich v ložnici a právě tam se zpívalo. V roce 1982 na Vrbicu přišla učít Svatka Kovářová a ona velmi kladla důraz na zpěv. Měla úplně jiný styl výuky než tehdejší učitelky, vzpomínám na ni velmi rád. Věnovala se nám hodně, a to na úkor svého volného času. S ní jsem se dostal právě na první pěvecké soutěže a přehlídky. V té době mě dovedla do Kobylí do cimbálové muziky, kterou vedl Jaroslav Kovařík ml. Později vznikla v Kobylí dětská cimbálová muzika, do které jsem se dostal jako muzikant.

Co teda klarinet, proč zrovna klarinet?

Protože mně byl tatíkem určen (smích...). Do hudebky jsem chodil do Pavlovic k panu učiteli Kouřilovi.

Tvoje manželka o Tobě záluďně tvrdí, že neznáš noty...

Noty samozřejmě znám, ale nehraju podle nich. Dechovkáři do toho pořád čučí, cimbálka je úplně o něčem jiném – improvizace.

Kde momentálně hraješ?

Je to už 23 let kdy hraji v cimbálové muzice Klaret v Mikulově. Tato oblast byla po válce dosídlena, takže se hraje jak Hanácké Slovácko, tak třeba i Podluží apod.

S manželkou ses poznal kde?

Manželku jsem poznal v tehdejším folklórním souboru Dolina ve Velkých Pavlovicích. Do Doliny chodila spousta Vrbečáků. Tím pádem to folklórem na Vrbeci hodně žilo, děcka uměly zpívat, tancovat. Jezdili jsme po Strážnicích a jiných festivalech. Dneska se děcka o cimbálky zajímají jen okrajově, třeba začnů. Na Vrbcici se konaly přehlídky cimbálových muzik (pořádal je Svaz žen), hltali jsme v té době hlavně Vonicu z Krumvíře.

Možná se nám blýská na lepší časy. Z některých vrbeckých talentů jsou na soutěžích vcelku ušetřeni. Děckám z Vrvice se na soutěžích podařilo vybudovat slušný respekt.

Nelze nezmínit BROLN. Pokud je mi známo, žádný Vrbečák v BROLNu doposud nezpíval.

Je to asi 7 roků, kdy mne oslovil tehdejší umělecký vedoucí BROLNu František Černý, jestli bych s nimi neudělal několik nahrávek pro rozhlas, a už jsem tam nějak zůstal. BROLN je pro mě prestižní záležitostí, v žádném případě to není o penězích – dvakrát týdně zkoušky, hraní daleko za hranicemi kraje apod. Velmi si vážím možnosti setkávat se s muzikanty jejich kvalit a setkávat se špičkovými folklórními osobnostmi na Moravě, v Čechách i na Slovensku.

Na Vrbcici velmi často hrávala Varmužova cimbálová muzika. Petr Varmuža nyní šéfuje právě BROLNu. Jak se ti s ním spolupracuje?

Vynikající člověk, pracovitý, výborný vinař, výborný muzikant – student profesora Bohumila Smejkal, prostě samá pozitiva. Pochází z rozvětvené muzikantské rodiny, všichni hrají a zpívají.

Na kterých akcích vystupujete nejraději?

Nejoblíbenějšími akcemi jsou folklórní festivaly – Strážnice, Rožnov, Kraj beze stínu, Tvrdonice. Tam je vždy to pravé folklórní publikum

Úspěchy s BROLNem?

Hlavním úspěchem je plný sál a upřímný potlesk. Nejvíce si užíváme koncertů na Slovácku a Valašsku, naproti tomu některé regiony je lepší vidět ve zpětném zrcátku. Je poznat, který region je zaměřený na folklor a kde to skomírá.

Tvůj hlas přirovnávají k Lubošovi Holému.

Říkají to. Luboš Holý je jeden z mých zpěvákých vzorů, při poslechu písní v jeho podání cítíte, že píseň nejen výborně zpívá, ale písní i žije a prožívá ji. Z pokory a z úcty k němu bych si nedovolil sám od sebe nechat vytáhnout notové osnovy a zpracování písní, které zpíval. Ale vždy mě potěší, když dostanu za úkol tyto písně navcičit a připravit.

Kdy bude BROLN na Vrbici?

Ideální příležitost by byla, až bude přistaven kulturák (tak to je výzva...). Ale nějaký venkovní koncert, proč ne? Na sóle nebo na Stráži?

Takže 2024?

Možem to domluvit.

O tobě se ví, že jsi spíše militantní folklorista. Folklor s prvky jazzu, folku, rocku tě nebere?

Ideální cimbalová muzika dle mého názoru je taková, jaká se hrávala před asi čtyřiceti lety.

Michal s cimbalovou muzikou Klaret

Nynější muziky jsou plné absolventů konzervatoří a akademií a snaží se do něj vnášet prvky právě těch dalších stylů. Mé folklórní pravidlo je, že v jednoduchosti je krása.

Nemůže to být i tak, že právě tyto nové prvky a směsice stylů přivedou k folklóru lidí, kteří by o něj jinak nezavdali?

To pro mě folklór vůbec není. Všechno se to směřuje bohužel někam jinam. Cimbalky hrají v tepláčkách, ne v kroji, hrají se písně od U2, Stinga, Titanic, prostě to nedávám.

Co jiné koničky kromě muziky? No ale pozor, muzika není koníček, koníček je třeba sbírání známek, muzika je životní styl!

Určitě s tímto názorem souhlasím. Kromě rodiny můj volný čas nejvíce vyplňuje včelařství. U této činnosti si člověk odpočine a uvolní se.

Za příjemný rozhovor moc děkuje Tom Bilek

Muzeum Vrbice

Vás srdečně zve na

TRADIČNÍ PLETENÍ VELIKONOČNÍCH ŽIL

s možností prohlídky muzea

v neděli **9. dubna 2023** v době **od 13 do 17 hodin.**

Proutky na pletení budou k dispozici.

Václav Hubáček, výjimečná osobnost v minulosti obce Vrvice

Pocházel ze staré rychtářské rodiny a byl bratrem ve Vrbsici známé Lucie Janoškové narozené roku 1830. Václav Hubáček se narodil v roce 1841 a jeho manželka byla Mariana Janošková, dcera Václava Janoška z domu čís. 4. Poprvé byl zvolen starostou obce už ve svých 30 letech, i když pocházel jen z půllánu. Mladý starosta svojí autoritou a rozhledem předčil ostatní, což prokázal i v pozdějších letech. Dodnes se ústním podáním, přes dlouhé roky, udrželo svědectví o jeho velké autoritě mezi obyvateli Vrvice. Když prý přišel starosta Hubáček do hospody a zde byla nějaká hádka nebo i rvačka, ihned zavládl klid. Hned v roce 1871, kdy jeho úřad v obci začal, zavedlo se vedení zápisů o důležitých událostech v obci i s pohledem do minulých let. Už v roce 1872 nastala velká zkouška jeho starostování. Obec nutně potřebovala novou školu a k tomu bylo potřeba peníze. Řešení se našlo, když obec prodala pastviny, protože v těch dobách sedláci přecházeli z úhorového hospodaření na střídavé. Za starostování V. Hubáčka se zvládlo postavení výstavně jednopatrové školy i s bytem pro nadučitele Šmahela. Při škole stála také štíhlá zvonice se dvěma zvony, protože Vrvice tehdy neměla kostel. Za svůj život zastával úřad starosty několikrát. I v době svého pokročilého věku nezůstal stranou života v obci. Ve fotoarchivu OÚ Vrvice je staříčká zažloutlá fotografie většího formátu a na ní je skupinka asi 12 členů správní rady Kontribuční záložny v Hodoníně, až tam se starosta Hubáček uplatnil. Z naší obce jsou zde na fotografii dva zástupci. Uprostřed sedících je sedlák statné postavy – Václav Hubáček. Mezi stojícími

pravpo je Tomáš Ostřížek. Jejich typ selského oblečení prozrazuje období po roku 1880.

Uprostřed sedící je Václav Hubáček, předseda Kontribučního fondu v Hodoníně v letech 1891 až 1894.

Ve svých mladších letech udržoval styky s lidmi kolem písmácké rodiny Bezděků z Kobyli. Tato vlastenecká rodina byla rodově propojena na kloboucké Wurmy a Mrštíky v Divákách. V roce 1908, to už měl 67 let, věnovala jejich rodina místní škole slavnostní prapor, který byl posvěcen s nově rozšířenou školou. O rok později se v naší obci plně rozvinula snaha občanů postavit si vlastní kostel. Bylo potřeba sehnat značné množství peněz, zajistit plány a různá stavební povolení. V této době se už letitý V. Hubáček hodně angažoval nejen svými radami, ale i skutky, jak je zdůrazněno v Kronice obce. Za svoje zásluhy byl v roce 1914, ve svých už 73 letech jako jediný z Vrvice jmenován čestným občanem obce. Jeho jméno tak stálo na čestné listině vedle jména knížete Lichtensteina, okresního hejtmana Kerndlmajera, Dr. Antonína Cyrila Stojana, probošta z Kroměříže a jiných vážených osobností, kteří hodně pomohli se stavbou kostela sv. Jiljí. Osudný rok 1914, rok začátku 1. svět. války, znamenal dočasná zastavení stavby. Po skončení války se rozhodli občané Vrvice dokončit stavbu chrámu a tehdy přispěla rodina Hubáčková starými zlatými mincemi na vybavení. Za obnos získaný prodejem mincí byla zakoupena monstrance. Hubáčkovci byli bezdětní. Z výpovědi starších občanů jsem se dozvěděl o jejich dobrotě a šlechetnosti. Když se vdávalo děvče, které bylo u nich ve službě, manželé Hubáčkovci prý tehdy vybavili svoji služebnou jako vlastní dceru a dokonce jí nechali připsat nějaké pole. Václav Hubáček přežil svoji ženu Marianu a zemřel v roce 1919 ve věku 78 let. Také tehdy pamatoval na obec Vrbsici, když celý svůj majetek, což bylo 40 měřic polí a dům čís. 1, odkázal ke kostelu a pro faru. Pozdějším prodejem odkázaného vlastnictví byl získán značný obnos pro dostavbu kostela v této těžké poválečné době, kdy se postupně začala hlásit i hospodářská krize. Velká většina občanů Vrvice byla této rodině za dar vděčná. Veškerý přínos šlechtného člověka V. Hubáčka a jeho ženy pro obec byl činem ojedinělým.

František Janošek, leden 2005

Slušný člověk

Říká se, že dobrý soused je lepší než rodina. O těchto životních záležitostech jsme se jednou doma bavili, ale to bylo ještě v době, když žila naše maminka. Tehdy jsme seděli ve staré kuchyni, oheň ze sporáku škvírou blikal paprsky do šera místnosti, zkrátka držela se černá hodinka, jak dříve bývalo zvykem v podzemních a zimních večerech. Do rozmluvy o susedech se vložila maminka se svojí zkušeností ještě z mladých roků a začala takovýmto vyprávěním. „Ešče za svobodna dyš sem bývala doma v uličce na Stráží“, začala matka svůj výklad, „bývali našim susedem strýc Flóriš a moseli to byt véelice slušnej člověk“, dodala maminka s patřičným důrazem. Nám se zdálo takové silně příznivé hodnocení souseďa dost zajímavé a tak jsme se hned ptali, jakže to myslila. Tehdy nám vyprávěla takovouto následující událost. „Jednú zastavili sused strýc Flóriš našeho tatínka a povídajú: poslušchej Francuku, bylo by potřeba, abys oddělal slámu od štíta, my budem myslim hořet“. Stařeček Polášek prý k tomu nic nerekl, ostatně on toho nikdy moc nenamluvil, ale brzy

udělal, jak dostal poraděno. Za pár dnů také u strýca Flóriša přípravy pokročily. „U susedů už pochytali aj holubů, děcka už to bude brzo“, zhodnotil přípravný stav náš stařeček. Druhý den opravdu shořela susedům střecha - byla kryta pojištěním v Hasičské vzájemné pojišťovně. Soused strýc Flóriš musel být opravdu slušný člověk a dobrý soused bývá někdy lepší než rodina.

Pokud nahlédneme do kroniky naší obce, dozvíme se, že těch, co si takto „radili“ v dobách První republiky, bývalo dost. Kronikář jen stroze zaznamenává požáry, a u některých je poznačený dovětek - kryto pojišťovnou, anebo - částečně kryto pojištěním. Tyto zajímavé požáry nebyly zvláštností ani v jiných obcích, a tak měli pojišťovací agenti z takovýchto událostí „silné vrásky“. V obecní kronice je také záznam, že po jednom takovém hoření vzali četníci hospodáře a jeho syna do vyšetřovací vazby. Oba se vrátili až za dva dny, ale stejně se nic nevyšetřilo a pojišťovna i tento požár musela uhradit dle smlouvy.

František Janosek, leden 2004

DODÁVKA A ČERPÁNÍ BETONOVÝCH SMĚSÍ, ZÁKLADOVÉ DESKY NA KLÍČ

www.betonvp.cz

telefon: +420 737 137 123 | email: info@betonvp.cz

VELKÉ PAVLOVICE

NA SÓLE SE UŽ ZASE "ČEPUJE"

Asi se shodneme na třech faktech. Kulturní dům je pro život vesnice stejně důležitý jako kostel, provází většinu z nás celým životem – rodiče v něm slavili svatbu, rodina se zde pravidelně schází, děti zde vystupují, dědina se baví na plesích, koštách a dalších společenských akcích a nakonec nás zapijou poté, co se s našim pozemským životem rozloučíme na Stráži.

Švarná šenkýřka, rozverný medvěď a ostatkoví velebníček

Druhým faktem je, že cokoliv, co člověk roky buduje, vytváří a dobře udržuje, lze během několika měsíců doslova podělat. Třetím faktem v případě Vrbece je, že dobrým spojujícím prvkem mezi kulturákem a tím, co se v něm dělo, byla hospoda. Hospoda, kterou provozoval Jirka Knápek. Místo, kde jste si mohli objednat oslavu, svatbu, trachtu a mohli jste se spolehnout, že vše bude tak, jak jste se dohodli, a zároveň Vás to finančně nezruinuje. Nemuseli jste platit šílené nájemy v řádů několika desetitisíců, koláče a zákusky jste si mohli donést svoje (každá hospodyňka se jimi ráda pochlubí), víno i něco ostřejšího jste si taky donesli svoje (tím se zas rád pochlubí hospodář) aniž byste platili špuntovné a podobné poplatky, které jsou v hospodách a resortech naprosto běžné.

Jsmo národ, který je po shlédnutí nějakého profesního seriálu vždy v daném oboru odborník. Po seriálech ze zdravotního prostředí je plná dědina

doktorů, po krimi seriálech je plná dědina detektivů, no a nakonec všichni nejlépe víme, jak vést hospodu a jaký je to kšeft!

Jirka se po 22 letech a po zralé úvaze rozhodl, že restauraci provozovat již nebude. Také ve spolupráci s ním obec vypsalá záměr na pronájem restaurace a po prvním kole jsme vybrali uchazeče, jehož výběr nebyl příliš šťastný – více to komentovati neholdám, snad jen toliko, že to je krásný úkaz toho, že to, co se pracně buduje roky, lze za pár měsíců podělat.

Poté byla vypsána další dvě kola záměrů. Sám jsem se divil, kde se poděli ti, co tvrdili, jak by se to mělo dělat. Jedno košilaté moudro tvrdí, že „kecy končí v době, kdy se rozestele“, tady to platí beze zbytku.

Po celou dobu jsme se snažili přemlouvat jedince i rodiny, o níž jsme si mysleli, že by hospodu mohli dobře provozovat a vrátit ji na původní výsluní. Navíc zvažme, že je to v době, kdy energie, potraviny, pracovní síla a další vstupují rostou. Nakonec se ale vše hezky povedlo a od **1. dubna** (to prosím není apríl) se provozování hospody ujme rodina Vyhňáková.

Já osobně zde vidím velmi dobrý základ toho, že plán není vybudován na brigádnících, zaměstnancích, ale na pevných základech zdravé rodiny – takto v minulosti dobré hospody vždy fungovaly. Zároveň jim není třeba cokoliv vysvětlovat, jak to tady v minulosti bylo, na co jsme zvyklí, jak fungují hody apod. Vše mají oždité.

Moc jim přeji, ať se dílo daří, ať rozsévají radost a ať navrátí Hospodě na Sóle (toť oficiální název) původní lesk. Plánujete oslavu, nebo svatbu? Obratete se na švarnou šenkýřku, nebo váženého hospodského, myslím, že se určitě rozumně domluvíte.

Tom Bilek. Váš starosta

FK VRBICE 1959

Dne 18.12. 2022 proběhla valná hromada FK Vrbsice 1959. Hlavním úkolem bylo zvolit vedení a výbor na nadcházející období. Po dlouhodobém působení ve fotbale s funkce předsedy a místopředsedy odstoupili Jarmil Bezděk a Milan Herúfek. Dále odstoupil z pozice člena výboru Pavel Grégr.

Rád bych se zde krátce zmínil o jejich působení ve vrbeckém fotbale.

Po ukončení dlouhé a úspěšné hráčské kariéry se všichni tři zapojili do dění ve fotbale i v pozicích funkcionáře. Po nějaké době se stal Jarmil předsedou a Milan jednatel a místopředsedou. Pavel působil jako člen výboru. Během jejich působení se podařilo zrealizovat největší investiční akce v historii vrbeckého fotbalu. Bylo to vybudování zavlažovacího systému a dostavba a přestavba budovy kabin. Zejména Milan se na této akci podílel doslova zásadním způsobem. Dále se

kluci podíleli na vytvoření kádru A mužstva, které absolvovalo jízdu ze 4. třídy až do okresního přeboru. Tam se umístilo dvakrát na skvělém 3. místě. To bylo nejlepší umístění v historii vrbeckého fotbalu. Fotbal ovšem neopouštěli ani ve chvílích, kdy se nedařilo.

Za celé působení ve vrbeckém fotbale, stovky odpracovaných hodin i za společné chvíle na hřišti bych jim chtěl hrozně moc poděkovat.

Do uvolněných pozic ve vedení byli zvoleni do funkce předsedy Svatopluk Horák a do funkce místopředsedy Dušan Fridrich. Pomáhat jim bude i nadále osmičlenný výbor. V jarní části sehrají své domácí zápasy na Vrbsici tým mužů Kobylí B/Vrbsice a tým starších žáků Kobylí/Bořetice. O časech a termínech budeme včas informovat.

Za FK Vrbsice Svařa Horák

E1A - OP starší žáci

13. kolo	neděle 9.4.2023	10:00	Kobylí/Bořetice - V.Němčice/Nosislav	hřiště Vrbsice
16. kolo	neděle 30.4.2023	10:00	Kobylí/Bořetice - Velké Bílovice	hřiště Bořetice
20. kolo	neděle 28.5.2023	10:00	Kobylí/Bořetice - Mikulov	hřiště Vrbsice
22. kolo	neděle 11.6.2023	10:00	Kobylí/Bořetice - Charvátská Nová Ves	hřiště Vrbsice

A2B - III. třída muži, sk.B - KANEC 11

18. kolo	neděle 16.4.2023	14:15	Kobylí B/Vrbsice - Velký Dvůr	hřiště Vrbsice
19. kolo	neděle 23.4.2023	16:30	Kobylí B/Vrbsice - Dolní Dunajovice	hřiště Kobylí
21. kolo	neděle 7.5.2023	17:00	Kobylí B/Vrbsice - Bavyry	hřiště Vrbsice
23. kolo	neděle 21.5.2023	15:00	Kobylí B/Vrbsice - Klentnice	hřiště Vrbsice
25. kolo	neděle 4.6.2023	17:00	Kobylí B/Vrbsice - Perná	hřiště Kobylí

VÝSTAVA VÍN 2023

Šampion červených vín:

Cuveé červené 2020
Vinařství Horák, Vrbsice

Šampion bílých vín:

Cuveé bílé 2021
Vinařství Václav Zapletal, Velké Bílovice

Šampion rosé vín:

Cabernet Moravia 2022
Vinařství Hasík, Vrbsice

Cena starosty:

Modrý Portugal
Vladimír Mikulica, Vrbsice

Nejlepší kolekce výstavy:

Vinařství Zdeněk Svrček, Vrbsice

Vinaři Vrbice

Žehnutí mladých vín

Kvůli probíhající rekonstrukci parket v KD proběhlo Žehnutí mladých vín 2022 v tělocvičně základní školy. Po tradičním obřadu v provedení otce Tomáše následovala volná zábava a degustace přinesených mladých vín. O hudební doprovod a dobrou náladu se postarala cimbálová muzika Mládí z Čejče.

Je trochu škoda, že ač se opakovaně apeluje, aby se dělaly akce „pro Vrbečáky“ a ne pro turisty, mají právě tyto akce poměrně malou návštěvnost.

V poslední době klesá i zájem ze strany samotných vinařů. Přitom právě vzájemná setkávání, společná ochutnávání a debaty nás všechny posouvají dál. Doufáme, že se jedná jen o dozvuky covidu a v dalších ročních se nás bude nad skleničkou scházet víc.

I tak patří dík ZŠ Vrbice za součinnost a poskytnutí prostor, stejně jako obci za pomoc s organizací, a samozřejmě vinařům, kteří se tradiční akce zúčastnili a přispěli nejen svými víny, ale i pomocnou rukou.

Změny v uspořádání Výstavy vín

Již několikrát jsme při úklidu po Výstavě vín debatovali, co všechno bychom měli na příště udělat jinak a jak naši Výstavu vín vylepšit. No, za rok se to samozřejmě všechno zapomene... a po výstavě se znovu debatuje, jak to udělat líp. A tak jsme se letos „hecli“. Diskuse byla dlouhá, ale konstruktivní a plodná a podařilo se nastavit nová pravidla. Spousta věcí samozřejmě zůstává, jak byla – hodnotí se anonymně, stobodovou stupnicí.

Nejlepší kolekci výstavy získá vinař, který dosáhne nejlepšího průměrného bodového ohodnocení 4 svých přihlášených vín. Nadále se uděluje Cena starosty obce, která má za cíl podpořit pěstování a výrobu červených vín z odrůd typických pro Modré hory, tedy odrůd Frankovka, Modrý Portugal a Svatovavřínecké.

Co je tedy nového? Vína se rozdělují do kategorií Bílá vína, Červená vína, Rosé vína. Přibýly kategorie Oranžová vína a Šumivá a perlivá vína. Zrušili jsme naopak kategorie Bílá archivní vína a Červená archivní vína – napříště se budou vína řadit podle

odrůd, ročník bude při hodnocení uveden. K této změně jsme přistoupili proto, že nám každoročně narůstaly archivní kategorie, které byly nesourodé, a tudíž obtížně hodnotitelné. Naopak u některých odrůd se nám pak nesešlo ani 5 vín, aby dávalo smysl je hodnotit zvlášť. Z každé odrůdy bude udělena zlatá medaile, stříbrná medaile a bronzová medaile a dále diplomy pro 30% nejlépe hodnocených vín.

Z bílých a červených odrůd širší subkomise vybere Šampiona bílých vín a Šampiona červených vín, stejně, jako to bylo doposud. V kategoriích Rosé, Oranžová a Šumivá a perlivá vína budeme udělovat ocenění šampiona jen v případě, že bude alespoň 30 vín v kategorii, jinak budou uděleny pouze zlatá, stříbrná, bronzová medaile a diplomy.

Uvidíme, jak se nově nastavená pravidla osvědčí. Jestli budeme v neděli po výstavě znovu debatovat o tom, jak to udělat jinak a líp, anebo jestli vyhodnotíme, že to byl krok správným směrem.

Eno - vzdělávací večer na téma Zweigeltrebe

Ochutnávání cizích vín je pro vinaře důležitou součástí vzdělávání. Neboť pokud budeme spokojeni s tím, jaké víno děláme, a nepodíváme se ani „za humna“, jsme na nejlepší cestě zakrnět. Proto spolek Vinaři Vrbsice pořádá pravidelně - nepravidelně eno-vzdělávací večery zaměřené většinou na nějakou odrůdu.

Tentokrát jsme zvolili Zweigeltrebe. „Vstupenkou“ na akci bývá jedna láhev dané odrůdy, vlastní či cizí, záleží, čím chce účastník přispět k diskusi. O teoretickou přípravu se nám stará Radek Bukovský, který vždy připraví obsáhlou prezentaci. Díky, Radku!

Nedílnou součástí takového večera je pak diskuse nad ochutnanými vzorky. Že se u toho probere také spousta jiných věcí, je jasné, a pro život spolku neméně důležité.

Závěrem se patří poděkovat vinařství Vít Sedláček za poskytnutí vínného sklepa, abychom se měli kde setkat.

Za Vinaři Vrbsice Lenka Machovská

Ples SRPŠ

Letos jsme se na rodičovském plese pořádaném SRPŠ mohli setkat po dlouhých 3 letech. Je to až neuvěřitelné, že doba covidová nám tuto tradici na tak dlouho přerušila. Ples zahájily děti ze základní školy polonézou, která byla jako vždy krásná. Děti měly ze začátku trochu trému, ale na jejich vystoupení to nebylo vůbec znát. Sóló s rodiči si pak děti vysloveně užívaly. Večerem provázela skupina BENNY-Q, která se postarala o velmi dobrou atmosféru i plný parket.

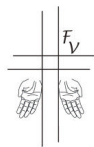
Věřím, že si všichni celý ples užili a uvidíme se zase za rok.

Klára Beranová

Farnost Vrbice

Velikonoční bohoslužby ve farnostech Kobylí, Bořetice a Vrbice

6.4.2023	Zelený čtvrtek	Kobylí	18:00	mše sv., společná modlitba v Getsemanské zahradě
7.4.2023	Velký pátek	Vrbice	9:00-12:00 16:00	kostel otevřen k tiché modlitbě Velkopáteční obřady
8.4.2023	Bílá sobota	Bořetice	9:00-15:00 20:00	kostel otevřen k tiché modlitbě u Božího hrobu Velikonoční vigilie

Na obřady velikonočního třídního bude zajištěn svozový autobus.

Odjezd autobusu z obvyklých míst 30 minut před začátkem obřadů.

9.4.2023	Slavnost Zmrtvýchvstání Páně		9:30	při mši svaté se budou žehnat velikonoční pokrmý
10.4.2023	Pondělí velikonoční		9:30	

Velikonoční zamyšlení

Když se američtí kosmonauti vrátili zpět po prvním přistání na Měsíci, prohlásil prezident Nixon: „To je největší událost ve světových dějinách od dnů stvoření.“ Na tento poněkud nadnesený výrok reagoval lidový kazatel Billy Graham prohlášením, že to prezident správně nezvážil, neboť nejvýznamnější událostmi světových dějin jsou narození, smrt a zmrtvýchvstání Ježíše Krista.

V jedné zahradě rostl bambus. Byl rok od roku mohutnější a krásnější. Majitel měl z něho radost. Jednou se ale před ním zastavil a řekl mu: „Milý strome, potřebuji tě!“ Bambus odpověděl: „Pane, jsem připraven, použij mne, jak chceš.“ Pánův hlas zvěšněl: „Abych tě mohl použít, musím tě uříznout!“ Strom se otřásl: „Mne uříznout? Tvůj nejkrásnější strom v zahradě? Ne, prosím, to ne!“ Pán řekl: „Když tě neuříznu, nebudu tě moci použít.“ Všechno v zahradě ztichlo. Bambus sklonil svou nádhernou korunu a tiše řekl: „Pane, když mě jinak nemůžeš použít, tak mě uřízni.“ Ale pán pokračoval: „Musím ořezat i tvé listy a větve!“ „Ach, pane, toho mě ušetři. Znič mou krásu, ale nech mi listy a větve!“ „Když ti je neodřežu, nebudu tě moci použít!“

Slunce zakrylo svou tvář. Bambus zasažen tiše šeptal: „Pane, ořež mě!“ „Můj milý, musím udlát ještě víc. Musím tě středem rozříznout a vyjmout tvoje srdce. Jestliže to neudělám, nebudu tě moci

použít!“ Tu se bambus sklonil až k zemi: „Pane, řež a rozdeř!“

Tak majitel zahrady bambus uřízl, odstranil jeho větve a listy, rozdělil jej na dvě části a vyjmul jeho srdce. Pak ho odnesl po suchém poli k prameni. Tam pomocí bambusového kmene připojil pramen na vodní stružku v poli. A čistá voda se hnala rozpúleným kmenem bambusu a tekla na suché pole, aby umožnila bohatou úrodu. Tak se stal krásný bambus velkým pozhánáním, když byl rozlámán a rozbit.

Při vykopávkách na Velké Moravě byl nalezen kříž, kam naši předkové dali vyřyté jasné svědectví víry: „Christos - Fós - Zóé - Níké (Kristus - Světlo - Život - Vítězství). Existují problémy, se kterými si člověk neporadí sám - je to především zlo, které se chce zmocnit našeho srdce a smrt. Potřebujeme Spasitele, který to vše vzal na sebe a do toho osobně vstoupil z lásky k nám. Kříž je místo, kde Ježíš zvítězil a dovršil své vítězství nad smrtí a nad zlem. Svou smrtí na kříži a zmrtvýchvstáním nám otevřel cestu k věčnému životu v nebi. Proto křesťané uctívají kříž jako symbol vítězství, symbol života, který nám dává světlo naděje. Dábel je poražený a tak se kříže bojí, protože je to znamení jeho porážky.

Bůh Kristovým vzkříšením ukazuje, že zlo a smrt nemají poslední slovo! Přeji nám všem, aby se na nás naplnila nádherná prosba z velikonoční vigilie

Bílé soboty: Ať slavné Kristovo vzkříšení naši tmu ve světlo promění.

P. Tomáš Čaha

Zveme Vás...

2.4.2023	15:00	křížová cesta mezi vinohrady z Kobylí na Vrbici za mír ve světě (začátek v kostele sv. Jiří)
16.4.2023	15:30	prosba za letošní úrodu (u dřevěného kříže u silnice mezi Kobylím a Vrbici)
8.5.2023	8:00	pěší pouť do Žarošic (odchod v 8 hodin od fary z Kobylí)
21.5.2023	11:00	slavnost prvního svatého přijímání
11.6.2023	10:00	Slavnost Božího Těla (průvod kolem kostela)
26.7.2023	18:00	pouť ke sv. Anně u kapličky
27.8.2023	8:00	hodová mše svatá

Procesí do vinohradu za letošní úrodu

V dřívějších dobách naši předkové chodili prosit za úrodu do polí a vinohradů. Uvědomovali si, že bez Božího požehnání marné lidské namáhaní. Lidé byli závislí na tom, co se urodilo. Proto vás chci všechny pozvat, zvláště vinaře, **v neděli 16.4. v 15:30 hodin na procesí k dřevěnému kříži u hlavní silnice mezi Vrbicí a Kobylím**, kde budeme prosit Boha, dárce všeho dobra, za letošní úrodu a aby také požehnal vaši práci ve vinohradu.

Farní ples - letos se "plesalo" na Vrbici

Po covidové přestávce přišla na řadu vrbecká farnost, aby uspořádala Farní ples, z něhož výtěžek půjde na nová okna kostela na Vrbici. Kdo váhal, jestli jít, že to bude tak říkající „moc kostelový“, tak byl na omyle. Bylo to perfektní, tančilo se a veselilo do ranních hodin. Zajímavě připravena byla tajenka, která kromě správného vyluštění měla i za úkol promíchat lidi u stolů s pohárkem vína a společnou konverzací. Pro vyhrávající stůl byla jako odměna uzeninová mísa.

Připraveno bylo perníkové sólo, které napekly šikovné ženy z naší farnosti a zdobily děti, které si u toho užily spoustu legrace.

Sešla se i velmi bohatá tombola od farníků a podnikatelů z Vrbice, Bořetic a Kobylí, za kterou upřímně pán Bůh zaplatí. Všem, co se podíleli na organizaci, přípravě, chystání,

výzdobě a úklidu, děkuji, protože my jsme si ples opravdu užili.

Těšíme se na další rok. A co vy, vy taky?

Na příštím plese se uvidíme 19.1.2024 v Kobylí

Sárka Vyhráková

Sociální okénko

Dnes o paliativní péči a o domácích hospicích

Až 80 procent obyvatel České republiky si podle průzkumů přeje strávit poslední chvíle života doma. Přesto se tak neděje. Proč? Smrt je přece nedílnou součástí života. V dřívějších dobách se lidé doma běžně rodili, ale i umírali...

V současnosti se v souvislosti s umíráním můžeme setkat se záhadným slovem „paliativní“. V překladu doslova znamená: mírnící bolest, ale neodstraňující příčinu choroby a bolesti. Jinými slovy, jedná se o péči o člověka v závěrečném stadiu života, o nevléčitelně nemocného, o umírajícího. A to v jakémkoli věku.

Pro ty, kteří se rozhodli umožnit svým nejbližším strávit závěr života mezi svými blízkými, ve známém prostředí a současně tam, kde je to možné a kde jsou vytvořené vhodné podmínky, může pomoci **domácí hospic**. Multidisciplinární tým tvořený lékaři, sestrami, sociálními pracovníci, pečovatelkami, psychosociálním pracovníkem či duchovním, poskytuje péči nejen samotným umírajícím, ale také podporu těm, kteří o něj pečují. Smyslem této péče je poskytnutí důstojných podmínek pro závěr života umírajícího a zároveň možnost rozloučení se se svými blízkými a vypořádání posledních záležitostí, to vše v nejvyšší možné kvalitě.

Samozřejmě, že zde panuje **obava z něčeho neznámého**, z toho, že to nevládneme. To je zcela přirozené a prožívá to každý bez rozdílu. Pro tento případ je zde tým odborníků, počínaje lékařem, který paliativní péči doporučí, přes sociální pracovníci, která poradí s postupy, co dělat v jaké situaci, od vyřízení příspěvku na péči, po pomoc se zajištěním posledních záležitostí. Nezbytná je součinnost psychosociálního pracovníka, poskytujícího podporu všem, kteří pečují o umírajícího. Tým lékařů a sester potom vytváří podmínky pro to, aby samotný odchod byl takový, jaký si ho sám umírající přeje. Pokud je rodina věřící, je součástí provázení i návštěva duchovního.

Pokud váháte s rozhodnutím, **kdy o službě mobilního hospice začít uvažovat**, vezte, že je to právě ve chvíli, kdy byla u pacienta již ukončena standardní léčba a máte možnost zajistit

přítomnost pečující osoby či osob 24 hodin denně. Pacient musí zároveň provést informovaný souhlas s domácí hospicovou péčí. Mezi **onemocnění a stavy, které obvykle vyžadují paliativní péči** patří např.: nádorová onemocnění, onemocnění typu roztroušené sklerózy, Parkinsonovy nemoci, demence, amyotrofičná laterální skleróza (ALS), konečná stadia chronických orgánových onemocnění: srdečních, plicních, jaterních a ledvinových, geriatrickí pacienti se syndromem křehkosti, pacienti po úrazech a mozkových příhodách s výrazným neurologickým deficitem, pacienti s HIV/AIDS aj.

Jelikož smrt si nevybírá a nezná svátky ani víkendy, domácí hospic má pohotovost **7 dní v týdnu, 24 hodin denně**, ať už se týče pohotovostní návštěvy přímo u pacienta nebo jen o telefonickou radu. Domácí hospic je přínosem jak pro samotného pacienta, tak pro jeho blízké, kteří o něj pečují. Pro **pacienta** především v tom, že má možnost stálého kontaktu s blízkými a je tím pádem ve větší psychické pohodě, zdravotnický personál je přítomen kdykoli je potřeba a jak dlouho je potřeba, lékaři vedou léčbu bolesti a dalších symptomů, které provázejí nevléčitelná onemocnění a v neposlední řadě získává prostor pro realizaci plánů, přání a aktivit, jsou-li ještě možné.

Pečující potom získají zaškolení postupů péče (např. polohování a využití pomůcek), zapůjčení zdravotních pomůcek, pomoc sociálního pracovníka s vyřízením příspěvků, zaškolení v podávání léků, podporu ve dne i v noci, podporu psychologa a dalších poradců, a to i po úmrtí pacienta.

Předat pacienta do domácí hospicové péče může ošetřující (např. lékař v nemocnici nebo specializované ambulanci) nebo praktický lékař. Stačí, aby v propouštěcí zprávě nebo žádance uvedl doporučení k převedení do domácí hospicové péče nebo mobilní specializované paliativní péče. Elektronickou žádanku o péči a další praktické informace lze nalézt také na webových stránkách:

<https://www.girasole.cz/domaci-hospic/>

Posláním domácích hospiců je to, aby pečující a rodinní příslušníci v už tak těžkém a emočně a psychicky náročném období života nebyli sami. A především to, aby ti, jejichž život končí, mohli odcházet obklopeni svými nejbližšími.

Protože konec života si zaslouží stejnou lásku a péči, jako jeho začátek...

Sociální okénko pro vás připravuje organizace Girasole, sdrúžení pro pomoc a rozvoj, z.s.
Poliklinika Hustopeče, Hybešova 1417/5, 693 01 Hustopeče, www.girasole.cz.

Pokud máte konkrétní dotazy, týkající se mobilního hospice, kontaktujte:
Kateřina Štýblová, DiS., tel.: 775 099 953, e-mail: hospic@girasole.cz

Mary's Meals

i vy se můžete zapojit do projektu řešení hladu ve světě

Na projektu Mary's Meal (= Mariino jídlo) mě fascinuje jeho jednoduchost, která funguje. Dítě přijde do školy a dostane tam najíst. Tým je myšleno jedno prosté jídlo denně (obilninová kaše nebo rýže se zeleninou). Ale pro tyto děti jsou to hotové hody. Bydlí totiž v zemích, kde je nouze o jídlo a lidé často i několik dní musí hladovět...

Zakladatel této organizace Magnus MacFarlane-Barrow se do různých charitativních projektů zapojuje od svého mládí a na projektu Mary's Meal uplatnil své předchozí zkušenosti - je třeba, aby "potřebným" byla zachována důstojnost, je nutné, aby tito vyvíjeli úsilí a aby je dary "posouvali" dále (a nestaly se na nich závislí)... Celý projekt může dlouhodobě a efektivně fungovat, pouze tehdy, pokud si ho "přivlastní" místní komunita. Proto si škola (v chudých oblastech světa), která se do projektu Mary's Meal chce zapojit, musí nejdříve vytvořit vlastní "projekt" - zajistit místo, kde se jídlo

bude vařit, síť dobrovolníků, kteří se o vaření jídla postarají...a Mary's Meal zajistí dodávky surovin (tedy pokud je škola do tohoto projektu vybrána). Suroviny se navíc nakupují v dané oblasti (zemi) - snižuje to cenu a podporuje místní ekonomiku.

Další naprosto šokující věc je cena každodenního jídla pro jedno dítě na celý školní rok - pouhých 550 Kč. Zdá se vám to málo? Mě ano.

V současné době Mary's Meal sytí každý den 2 429 182 dětí (dětí různých náboženství v několika zemích Afriky, Jižní Ameriky a Asie).

Každý z nás se může zapojit - ať už zasláním peněžního daru, zapojením se mezi dobrovolníky nebo třeba v "batůžkovém projektu" (ale o tom více v příštím zpravodaji).

Pokud vás to zaujalo, doporučuji se podívat na stránky www.marysmeals.cz

Soňa Čejková

Mateřská škola Vrbičice

PLANETÁRIUM V MATEŘSKÉ ŠKOLE

Začnu otázkou: „Jak často se vám podaří navštívit planetárium?“ Někteří z vás jezdí do planetária se svými dětmi, ale někdo třeba ještě v planetáriu vůbec nebyl. Nejbližší planetárium je v Brně na Kraví hoře. Je umístěno v pěkném přírodním prostředí bohatém na zelen všude kolem.

My v mateřské škole máme štěstí, že PLANETÁRIUM MORAVA přijede přímo za námi do mateřské školy. Je to mobilní planetárium, které se vejde i do herny naší školky. Letos v rámci projektu JAK - šablony IV. s názvem Co se děje na obloze k nám přijel pan Fiala se svým planetáriem už na konci ledna. Na jeho návštěvu jsme se připravovali. Už dva týdny předem jsme si začali povídat o Slunci a Měsíci, o hvězdách na obloze. Určovali jsme den a noc, pak jsme přešli na vesmír a jeho planety, které tvoří Sluneční soustavu. Při hře "Let na Měsíc" jsme se seznamovali s životem ve vesmíru, zkusili jsme

vznášející se chůzi kosmonautů, tvořili jsme rakety atd. A tak jsme se vlastně připravovali na pohádku a celý program PLANETÁRIA MORAVA. Pan Fiala před zraky dětí nafoukl kouli, která znázorňovala vesmír a pak jsme se pohodlně položili na zem uvnitř planetária a sledovali pohádku O medvědu Vladimírovi a tučňáku Jamesovi, kteří měli každý svůj domov na severním a jižním pólu, ale potom společně cestovali vesmírem. Dětem se povídání moc líbilo, mnoho věcí už znaly a tak pan Fiala jen potvrdil jejich znalosti a doplnil je o nové poznatky. Nakonec jsme se u MOBILNÍHO PLANETÁRIA vyfotili a dostali jsme materiály k dalšímu tvoření a hrám o vesmíru. Jsou to např. pexesa, omalovánky, pracovní listy.

Jak vidíte, v mateřské škole máme mnoho zajímavostí, které rozšiřují náš rozhled a my se na ně vždycky těšíme.

Jarmila Cichrová, učitelka MŠ

Řemesla a povolání

V měsíci únoru jsme se zaměřili v naší mateřské škole na povolání a řemesla. Vyprávěli jsme si o práci rodičů a jakou profesi by si děti vybraly. Pro rodiče jsme připravili kvíz, kde měli doplnit, co si myslí, čím by jejich děťátko chtělo být.

Pomocí námětových her si děti vyzkoušely nejrůznější profese – kadeřník, stavitel, opravář, švadlena, muzikant, prodavač, číšník, kuchař, učitel...

Povolání číšníka jsme dětem přiblížili návštěvou v baru na sóle, kam nás pozvali Vyhňákoví. Pan Václav Vyhňák přichystal pro děti občerstvení a názorně ukázal práci číšníka. Děti si pochutnaly na vynikajícím jablečném štrúdlu, tyčinkách, nápojích, které si vybraly z nabídky. Zhlédly pohádku v televizi, návštěva v baru se jim moc líbila. Všichni děkujeme za pěkné strávené dopoledne.

V keramické dílně jsme si vyzkoušeli tvárnost hlíny, na chvíli jsme se stali hrnčíři. V dalších povoláních budeme pokračovat i v dubnu, kdy navštívíme opravnu aut, místní hasiče, zahrajeme si na dopravu a vyzkoušíme si práci policistů.

Jana Kadlecová, ředitelka MŠ

Další povolání, které si mohly děti i vyzkoušet, byl pekař. Navštívili jsme Ekocentrum ve Velkých Pavlovicích program „Cesta chleba na náš stůl“. Děti si samy připravily těsto, vyválely, zhotovily chléb, který jim paní lektorky upekly a ony si ho odvezly domů.

Zahráli jsme si i na listonoše. Děti nakreslily obrázky, vložily do obálky, nalepily známku.

Zastavili jsme se na poště, kde nám paní pracovnice pošty dala razítko a my jako doručovatelé roznesli do schránek domů všem dětem MŠ. Cestou jsme se zastavili v obchodě, na obecním úřadě, abychom se seznámili s dalšími povoláními.

První pomoc u dětí

První březnový týden jsme se ve školce sešli na semináři o první pomoci. Přednášející byla MUDr. Linda Bílská, která kromě toho, že je pediatrička,

je i sama maminkou tří dětí. Seminář byl nabitý nejrůznějšími informacemi, mohli jsme si prakticky vyzkoušet resuscitaci miminek

i dospělého člověka na připravených figurínách. Probrali jsme, jak postupovat v případě krvácení, dušení, bezvědomí, topení, popálení, ale i postup při dopravní nehodě...

Myslím, že opakování je matka moudrosti a je dobré si jednou za čas tyto informace připomenout a zopakovat.

Zlaté pravidlo při první pomoci: **Zachovejte klid!**

Mgr. Klára Beranová, učitelka MŠ

Masopustní karneval

V úterý 7.3.2023 bylo v naší školičce opravdu veselo, a to z jednoho prostého důvodu, uspořádali jsme si „Masopustní karneval“.

V tento den se naše školka proměnila v pohádkovou říši plnou princezen, pirátů, superhrdinů, opravářů a dalších krásných maškar. Pro děti byl připraven pestrý program, který nejprve začal fotografováním a průvodem. Dále v něm nechybělo představování jednotlivých masek, různé druhy soutěží i nějaké diskotékové tanečky. A na úplný závěr karnevalu si všechny děti vylosovaly tombolu v podobě malého dárečku.

Masopustní veselí jsme si užili a celé dopoledne uteklo jako voda.

Marta Klavková, učitelka MŠ

Fotbalista roku

Sokol Kobyly vyhláší každým rokem soutěž „Fotbalista roku“ ve všech věkových kategoriích. Úspěchy sklízí i kluci z Vrbeče, kteří dosahují velmi dobrých výsledků a byli za svou prezentaci oceněni.

Za rok 2021 byl vyhlášen v kategorii mladší žáci U 13 nejlepším fotbalistou Ondřej Ostřížek, v roce 2022 ve stejné kategorii zvítězil Jan Herzán.

Vítězem v kategorii fotbalová školička 2022 byl vyhlášen Mathias Langer.

Všem fotbalistům gratulujeme a doufáme, že jim fotbalové nadšení vydrží.

Jana Kadlecová, ředitelka MŠ

Mathias Langer

Ondřej Ostřížek

Jan Herzán

Kalubáček

Ani letos nezahálíme a s dětmi tancujeme, zpíváme a nacvičujeme na vystoupení. Vykládáme si také o různých zvucích a tradicích.

Na škaredou středu to bylo o masopustu. Děcka to zaujalo a tak jsme si to i zahráli. Nejdříve byla taneční zábava a pak přišlo na řadu pochovávatí basy. Všichni se zúčastnili smutečního průvodu a plakali a plakali... Některé herecké výkony byly dost přesvědčivé...

Všem se to moc líbilo.

Lenka Janošková

Základní škola Vrbsice

Návštěva kostela

Po vánočních prázdninách jsme s dětmi navštívili naši krásnou dominantu Vrbsice, kostel sv. Jiljí. Kněz naší farnosti Tomáš Caha nám navrhl, aby se děti přišly podívat na dřevěný betlém. Tento betlém vznikl v 80. letech za působení faráře Karla Satorii. Jeho autorem je Josef Zahradník. Od loňského roku jsou součástí betlému nové dřevěné sošky Kašpara, Melichara a Baltazara, kterými nám autor Josef Zahradník betlém doplnil.

Pan farář si pro děti připravil vyprávění o městě Betlémě, o mudrcích z Východu a čase vánočním.

Děti se také dozvěděly, proč se píše při koledování Tříkrálové sbírky na dveře K + M + B 2023. Koledníci na dveře píší svčenou křídou tento nápis, který je počestnou variantou nápisu ЦѢТѢ. Jedná se přitom o zkratku latinského "Christus mansionem benedicat", tedy "Kristus zehnej tomuto domu". Tradičně po nápisu následuje rok, aby požehnání platilo až do dalších Vánoc. Některé děti byly ve vrbeckém kostele poprvé. Myslím si, že si příjemně prožily atmosféru našeho kostela a odcházely potěšeny.

Mgr. Markéta Veverková - vyučující 1. a 2. ročníku

Lyžařský kurz v Němčičkách

V týdnu od 30. ledna jsme zahájili lyžařský kurz v Němčičkách. Počasí nám první den přálo a nebe bylo bez mráčků. Děti byly nadšené a všichni s chutí pilovali své lyžařské schopnosti nebo s nimi teprve začínali. Další dny to bylo s počasím horší a sněhové podmínky nebyly úplně na jedničku. I přes nepřízeň počasí si děti lyžování velmi užily. S dětmi z Kobyly a Němčiček se na lyžařském výcviku sešla parta velice kvalitních lyžařů a i ti nejméně zdatní sjížděli z kopce už druhý nebo třetí den.

Nakonec jsme byli moc rádi, že jsme kurz všichni ve zdraví zvládli a děti mají zážitky, na které budou dlouho vzpomínat.

Lucie Grégrová - vyučující tělesné výchovy

Postřehy některých lyžařů:

Běla Kočková – 3. ročník: Ze začátku jsem se bála, potom už jsem se těšila. Bavilo mě trénovat a zdokonalovat lyžařský styl. Trochu se mi nelíbilo, že sněh byl hodně zmrzlý a někdy se na něm těžce lyžovalo.

Leontýna Hošková – 5. ročník: Mně se líbilo, že jsme mohli občas volně lyžovat a že jsem se naučila nový styl lyžování. Také jsem se naučila lépe brzdit. Byla tam super skupina.

Štěpán Bařina – 1. ročník: Na lyžování jsem se těšil a moc mě bavilo. Sjížděl jsem až úplně od vrchu kopce. Už se těším na další lyžování.

Tadeáš Pálka – 3. ročník: Ze začátku jsem se trochu bál, ale těšil jsem se, že budu v lepší skupině. Pak jsem byl rád, že jsme měnili různé lyžařské styly. Těším se na příští rok.

Gabriela Grégrová – 4. ročník: Líbilo se mi, že jsem se naučila něco nového a konečně už lyžuji rychle. Bylo to super.

Karolína Valová – 2. ročník: Mně se líbilo samotné lyžování a naučila jsem se slalom. Už se těším na další rok.

Slohové práce žáků 2. ročníku - popis zvířete

POPIS ZVÍŘETE

Můj pes Alík

Václav

Alík je štěně. Jeho srst je hnědá.
Má světlé křídou barvou Alíkovy
tlapy jsou bílé jako sníh.
Na hlavě má velké čokoládové
oči. Ben dobře slyší a má je velmi
dobrý čich. Alík má uši sklopené
dolů. Jeho čenich je černý jako uhlí.
Můj pes má rychle bítak.
Vyraději má granule a maso.

Hodnocení: Krásně! Výborně! 😊 1/2

1/2

Ovečka Puchančík

Ovečka žije na farmě Ovečka Puchančík

má velkou srst. Je bílá s lidá. Na hlavě má
malé oči a uši. Čenich je velký a bílý. Má
čtyři dlouhé nohy. Na konci uší má hřístka.
Ovečka Puchančík je hodná a šidná. Běda se
pase na louce. Ovečka nám dává vlnu. Je
spokojená tím, že je přejímána a hebká.

Anton Imber

Hodnocení: Výborně!

1/2

Králík Anton

Králík Anton žije na farmě Králík.
Anton má dlouhou hebkou srst. Je bílý
jako sníh. Na hlavě má velké černé
oči jako korálky. Anton má dvě velké uši.
Čenich je malý. Anton je kulaký.
Má malé tlapy. Anton je moc hodný.
Chudná mu mluví. Králík umí dlouho
skakat. Já mám rád králíka Antona.

Pima Monastyrskij

Hodnocení:

Výborně! 1/2

POPIS ZVÍŘETE

Lion Alon

Lion žije v Africe. Alon má krátkou
srst a má červenou barvu. Koleno jeho
hlavy je velká kůže. Jeho oči jsou
velké a bílé. Jeho uši jsou velké. Čenich má
černý. Vyraději jako velké kůže. Má
velké nohy a mohutné tlapy. Je krásný
zvířátko a je silný. Lion je maso. Umí dobře
lovit. Je velká zvířátko. Lion má obrovský
velkou kůži.

Hodnocení: Krásně!

Linda Michalová

1/2

Sloh ve 3. ročníku - vyprávění se zadanými postavami

O Lojzovi, Pepovi a Ctiborovi

Do malé vesničky Biblov přicházela zima. A protože nasněžilo hodně sněhu, všechny děti si šly hrát ven. Koulovaly se, stavěly sněhuláky a bavily se. Jura, Anička a Vesna postavili tři krásné sněhuláky vedle sebe. Pojmenovali je Lojza, Pepa a Ctibor. Ale protože se začalo stmívat, musely všechny děti domů. Když už byla noc a všichni spali, tři sněhuláci oživil. Kouklí se na sebe a v duchu si říkali, co budou dělat. Rozhlédli se kolem sebe a uviděli jedny velké zapomenuté sáně. Kouklí se opět na sebe a jakoby si tím pohledem řekli, že si na nich půjdou zajezdit. Sjeli si tedy jeden kopeček. I když je to moc bavilo, tak je zvědavost přemohla a šli se kouknout na všechny ty domy. Kouklí se do oken, jak všechny ty děti spí a měli chuť je vzbudit. Ale nemohli, protože moc dětí není zvyklé na živé sněhuláky. Takže odešli zase saňkovat. Sjížděli zase jiný kopeček a při jízdě na něco vjeli. Sáně vyskočily a všichni sněhuláci vpadli. Šli se kouknout na tu hnědou věc a zjistili, že je to truhlička, kterou zakopaly tři děti, které je postavily. Jura, Anička a Vesna. Byla tam totiž jejich fotografie i se sněhuláky. Bylo tam i spousta jiných věcí od těch tří dětí. Například sbírka větviček od každého stromu, který roste někde okolo jejich domů. Také tam byly tři praky a spousta kamínků na vzpomínku, jak se učili spolu střílet z praku. Bylo tam i spousta jiných věcí, jenomže to už pomalu vycházelo slunce a oni si museli stoupnout na to samé místo, kde je Jura, Anička a Vesna postavili. Aby se nedivili, že se nějak záhadně přesunuli na jiné místo. Když tam zase

přišli, tři sněhuláci je vyhlíželi. Čekali dlouho, ale dočkali se. Přišli ke sněhulákům a prohlíželi si je. Sněhuláci se naschvál pohnuli, aby si děti všimly, že jsou živí. Jura s Vesnou si toho všimli a pošeptali to Aničce, ona jen vykulila oči a chtěla vykřiknout. Ale sněhuláci na ni ukázali prstem, ať je potichu. Sice z toho byli vyděšení, ale i tak se děti skamarádily se sněhuláky a začaly si s nimi povídat. Sněhuláci jim pověděli, jak to všechno bylo, povídali i o té truhličce. Ale najednou všichni posmutněli, protože sněhuláci řekli, že mohou zůstat jen jednu noc a den. Rozloučili se tedy a řekli si, že budou na sebe vzpomínat.

Běla Kočková

Tři malí sněhuláci

Byli tři sněhuláci, jeden se jmenoval Zimáček, druhý se jmenoval Šilka a třetí se jmenoval Mulka. Zimáček se vydal do lesa a řekl svým kamarádům, ať jdou s ním. Mulce ani Šilce se nechtělo. Ale Zimáček je přemluvil. Tak šli s ním. V lese našli veverka, které se zeptali, kudy se jde na pěknou vyhlídku. Veverka jim odpověděla, že stačí vylézt na strom. Zimáček jí řekl, že neumí létat na strom. A tak šli dál. Za chvíli potkali zajíce. Znovu se ho zeptali na vyhlídku. Ten jim poradil, ať vyskočí. Ale to se sněhulákům nechtělo. Pokračovali v cestě, až přišli na vysoký kopec. Najednou se rozhlédli a zjistili, že už jsou na vyhlídce. Tady se jim moc líbilo. Rozhodli se, že už tam zůstanou. Na kopcích a na horách je větší zima a tu mají sněhuláci rádi.

Ondra Lukáš

Vyučování v maskách

Poslední únorový pátek se v naší škole konalo vyučování v maskách. Téměř všechny děti zasedly do lavic v krásných kostýmech a po celé dopoledne si užívaly tento netradiční den. V průběhu čtvrté vyučovací hodiny proběhla v tělocvičně proměna masek, poté děti představily své masky ostatním, zahrály si několik pohybových her a zatančily si na známé dětské písně. Celý den byl plný pohody, maškarního veselí a úsměvů spokojených dětí.

Mgr. Michaela Kostihová - vyučující 3. a 4. ročníku

RŮŽE NADĚJE

V prosinci loňského roku naši školu oslovila nezisková organizace Mise naděje s nabídkou zapojit se do projektové aktivity RŮŽE NADĚJE, jejímž cílem je udělat radost lidem v domech pro seniory, v nemocnicích nebo jiných, obdobných zařízeních. Nabídku jsme přijali a během února začaly děti pod vedením vyučujících vyrábět v hodinách výtvarné výchovy a pracovních činnosti papírové růžičky. A výsledek byl překvapující. Vzniklo celkem 44 růžiček, i když některé vypadaly spíš jako tulipány nebo karafiáty, ale to přece vůbec nevadilo. Důležité bylo to, že se děti už od nízkého věku učily dobročinností a ochoť udělat radost druhým.

7. března si přijela pro všechny kytičky zástupkyně organizace s tím, že budou předány hned následující den do domova seniorů Podané ruce v Brně.

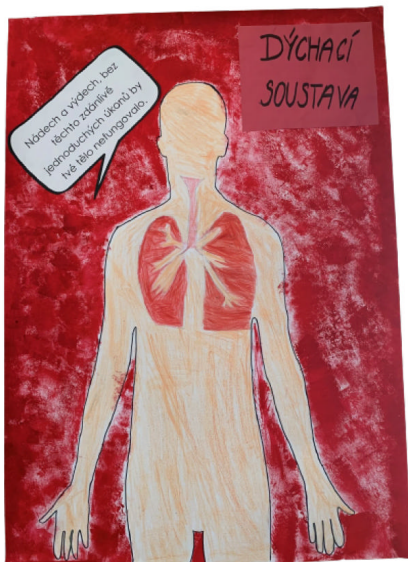
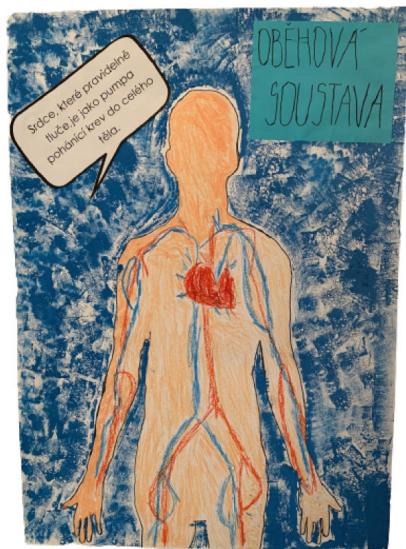
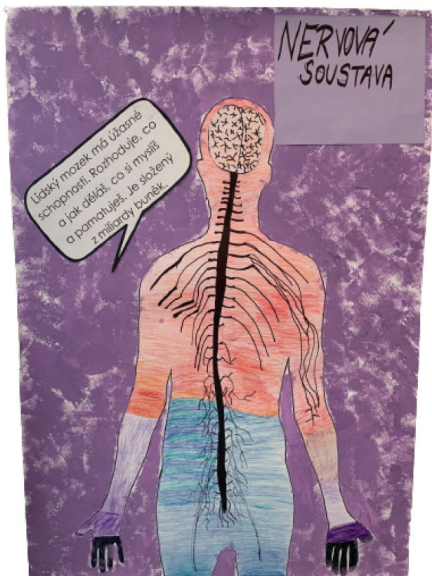
Jsmo rádi, že jsme mohli zlepšit náladu drobnou maličkostí lidem, kteří jsou na tom často zdravotně velmi špatně. Určitě budeme v této aktivitě pokračovat i do budoucna.

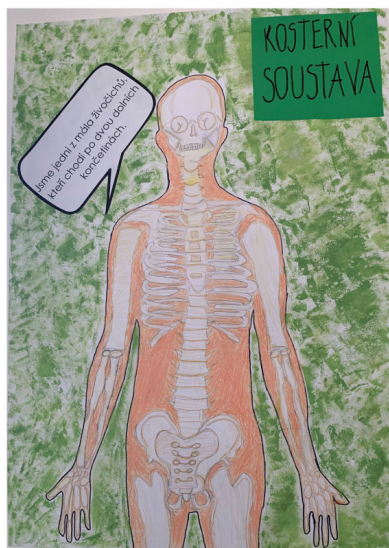
Mgr. Renata Horáková - ředitelka školy

LIDSKÉ TĚLO OČIMA PÁTKŮ VE VÝTVARNÉ VÝCHOVĚ

Perličky ze školních lavic:

V Praze najdeme na náměstí sochu Václava na svatém koni. Josef II. byl učitel, stejně jako jeho matka Marie Terezie.

Pověsti o vrbeckých lužích - hodina literární výchovy v 5. ročníku

Luže

Na Vrbsci se ví, že tam bývaly luže plné vody. Kolem nich v noci chodily čtyři tety ve starých kabátech. V lužích koupaly nahé dáblicy a poté je vzhazovaly do studny. Ti dáblicí kopalí do luží díry, aby v pekle měli zajít na piknik k luži. Jak byli na pikniku, jedna holčička se rozhodla si jít zaplavat. Slezla do vody a něco tam zahlédla, najednou jí ostatní zavolali, že musí jít na oběd. Holčička řekla, ať piknik sbalí a že hned přijde. Holčička šla dál do vody, aby se podívala, co tam je. Najednou viděla, že dírou odtéká voda. Podívala se tam a najednou jí něco stáhlo dolů do vody. Holčička se snažila vyplavat nahoru, ale bez úspěchu. Bohužel se utopila, a když si její kamarádi uvědomili, že s nimi není, běželi zpátky k luži, aby se podívali, jestli tam je. Jak tam došli, viděli holčičku ležet v obrovské jámě bez vody a jenom zahlédli díрку, která se s ďábelským smíchem zavřela.

Leontýna Hošková

Co nás čeká: kultura a společenské akce na Vrbici

Od některých se sem tam dozvídáme, že se na Vrbici nic neděje. Většinou jsou to ti, kteří nefungují v žádném spolku, nezapojují se do akcí školy a školky a ve finále ani nedojdou nikam. Co k tomu dodat?

Pro ty ostatní zde máme snad atraktivní nabídku, jen předesílám právo na případné změny vlivem počasí či dalších nepředvídatelných okolností jsou vyhrazeny.

Tom Bilek a Markétka Veverková

15.4.2023 Košť vín na Veličné

21.4.2023 Knihovna CVC Kalubáček
Přednáška (Ne)Zapomenutelní legionáři bráškové. Přednáší Mgr. František Trávníček.
 Přednáška spojená s ochutnávkou rumů Heffron.

7.5.2023 Kostel sv. Anny v Božeticích
Mše svatá s biřmováním - biřmovanci ze všech tří farností. Biřmovat bude biskup Pavel Konzbul.

10.5.2023 Knihovna CVC
Přednáška Ing. Víta Hříby

13.5.2023 sklepy Stráž
Z kopca do kopca - pořádají Vinaři Vrbice

14.5.2023 KD Vrbice
Den matek - děti už se pomalu začínají připravovat

21.5.2023 Kostel sv. Jiljí
Mše svatá s prvním svatým přijímáním

10.6.2023 Vrbecká dědina

Letos slaví Mužáci 20 let!

11.6.2023 Boží Tělo

23.6.2023 Farská zahrada
Koncert Rózy Havelkové

24.6.2023 **Krajem André** s Nadací Partnerství

15.7.2023 Farská zahrada
Malý princ - divadelní představení s Janem Cinou

21.7.2023 Sólo za KD
Taneční večer s DH Gloria

22.7.2023 Stráž **Sklepy pod hvězdami**

26.7.2023 kaple Sv. Anny
Folklórní pouť u sv. Anny

29.7.2023 lokalita V Zahradech
Ěště byly čtyři týdne do hodů

25.8.2023 Sólo za KD Vrbice
Stavění máje a posezení u cimbálu

27.8. - 29.8.2023 Tradiční krojované hody

LaK
PRODUKCE
uvádí

VEČERY
VE FARNÍ
ZAHRADĚ

KONCERT
23. 6. 2023 / 20:00

ROZÁLIE

Autorské písně
Rozálie Havelkové
a její harmoniky,
obohacené
francouzskými
šansony a zpěvy
latinské Ameriky.

Vstupné: 300,- Kč

vstupenky na www.gout.net

Farní zahrada Vrbice

LaK
PRODUKCE
uvádí

VEČERY
VE FARNÍ
ZAHRADĚ

KONCERT
15. 7. 2023 / 20:00

Koncertní verze Malého prince přináší posluchačům magický a nevědní zážitek. Jan Cina, obklopen zvukem violoncella a piana, se na celý večer promění v Malého prince a zazpívá společně s Kateřinou Bohatovou původní písně hudebního skladatele a textaře Kryštofa Marka. Cina také improvizálně propojí hudbu mluveným slovem, a to nejen z neznámějšího pohádkového příběhu Antoina de Saint-Exupéryho. Koncert je přístupný pro všechny věkové kategorie. Realizujeme jej s laskavým svolením Studia DVA.

JAN CINA

MALÝ PRINC

vstupenky na www.gout.net / Vstupné: 350,- Kč

Farní zahrada Vrbsice

Společenská kronika

1. prosinec 2022 - 9. březen 2023

Narozené děti

Bartoloměj Hlávka
Stella Troubilová
Bára Třešňáková

Úmrtí

Petr Sůkal
Oldřiška Mikulicová
Marie Ševčíková

Své podněty a příspěvky do dalšího čísla pošlete na mail: vrbeckyzpravodaj@gmail.com
Další číslo Vrbeckého zpravodaje vyjde v srpnu 2023.

Foto na obálce: Veronika Mikulicová

Kam zmizel sv. Alois?

Možná jste si všimli, že v parku pod školou zmizela socha sv. Aloise. Jsem velmi rád, že prostřednictvím MAS Hustopečsko se nám podařilo získat dotaci z Programu rozvoje venkova ZIF na restaurování. Socha se momentálně nachází v ateliéru MgA. Dominika Fialy a zpět bude umístěna znovu na podzim. Zároveň jsme museli na doporučení památkářů odstranit borovici, která soše z 2. pol. 18. století škodila.

Tomáš Bilek, Váš starosta

Projekt

OPRAVA SOCHY SV. ALOISE

je spolufinancován Evropskou unií.

CÍLEM PROJEKTU JE PODPORA PROJEKTŮ KONEČNÝCH ZADATELŮ NAPLŇUJÍCÍCH CÍLE SCLLD PŘÍSLUŠNÉ MAS.

EVROPSKÁ UNIE
Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova
Evropa investuje do venkovských oblastí
Program rozvoje venkova

MAS Hustopečsko
MAS Hustopečsko

SLUŽBY:

- Prodloužení řas
- Lash&Brow lift

KDE MĚ NAJDETE:

- Náměstí Osvoboditelů 336,
691 02 Velké Bílovice

(parkoviště a vchod do salonu najdete ze zadní strany budovy)

Objednávky přijímám po telefonické domluvě, e-mailem a na sociálních sítích.

- **Teľ. Číslo:** +420 723 933 162
- **E-mail:** sdamborska@seznam.cz

- sabi_rasy
- Sabi Rasy

Modré hory jdou na dřev

Ejchuchů a juchuchů.

Tohle je asi první, co Vás napadne, když pomyslíte na bořetické "Krvahory". Oslavy narozenin, svatby, firemní večírky, setkání kamarádů...To všechno tady umíme a děláme. Pije se, slaví se.

Ejchuchů a juchuchů.

Život ale není vždy růžový jako rosé z Frankovky. Osud umí být opravdu krutý. A teď nemyslím, když

Vám rupne na bečce obrůčka. Něco se může fatálně pokazit.

Zdraví.

V těle přestane fungovat správně jedna zásadní funkce - krvetvorba. Diagnóza? Leukémie.

Co pomůže? Transplantace kostní dřev.

A teď si představ, že zrovna Ty můžeš někomu zachránit život. Co je víc, než někomu zachránit život?

...přestav si, že je v takové situaci někdo blízky - třeba Tvoje máma. Co bys neudělal pro mámu? Nebo pro Tvé dítě?

Ve Velkých Pavlovicích žije mladý šohaj, Pavlík Lacina, kterému zachránil život dárcce kostní dřeně z Německa. Jeho táta, Pavel Lacina, dělá osvětu o kostní dřeni. Díky jeho iniciativě v kampani

“Vinaři jdou na dřeň” se do registru přihlásily stovky osob. Kampaň pokračuje, můžete se do registru zapsat v sobotu 6. května na májových otevřených sklepech ve Velkých Pavlovicích. S Pavlem vyšel i hezký článek, viz QR kód.

Další možnost zapsat se do registru dárců bude v sobotu 27. května. Tento den probíhají otevřené sklepy pod Kravíma horama. Je to nejnavštěvovanější událost v Bořeticích. Chceme využít potenciálu a poskytnout návštěvníkům možnost zapsat se do registru dárců kostní dřeně.

Stánek se poté přesune do kulturního domu v Bořeticích, a to je možnost pro Vás!

Od 14.00 se budete moci zaregistrovat.

Odběry zajistí Český národní registr dárců dřeně. Informace naleznete na další straně.

Patronkou akce bude Sarah Horáková, vicemiss ČR z Velkých Pavlovic, která je v registru dárců zapsaná, a je zároveň ambasadorkou kampaně “Vinaři jdou na dřeň”.

Prosíme všechny lidi dobré vůle, je-li Vám mezi 18 a 35 lety, jste-li zdraví, pojdte se zaregistrovat. V České republice je v registru každý stý občan (114 275 dárců), v Německu je to každý dvacátý. Pojdme trochu Němce dohnat.

Karma je zdarma. Přijď si pro karma body, nebolí to.

Díky.

*Ing. Marek Herúfek,
ministr turismu v Kravíhorské republice,
který je v registru dárců kostní dřeně*

ZAPIŠ SE
NĚKOMU
DO ŽIVOTA!

- Je ti 18-35 let?
- Máš váhu nad 50 kg?
- Jsi zdravý, bez závažných onemocnění v minulosti a bez pravidelné medikace?
- Jsi ochotný překonat určité nepohodlí a ztrátu času v zájmu záchranu života druhého člověka?

POKUD ANO, PŘIJĎ SE ZAPSAT DO
ČESKÉHO NÁRODNÍHO REGISTRU DÁRCŮ DŘENĚ...

KDY 27.5.2023 14:00 - 16:30

KDE Bořetice, kulturní dům

...A DARUJ ŠANCI NA ŽIVOTI VÍC POTENCIÁLNÍCH
DÁRCŮ V NAŠEM REGISTRU ZNAMENÁ VĚTŠÍ
NADĚJI PRO TĚŽCE NEMOCNÉ PACIENTY.

Děkujeme,
že pomáháte s námi!

Český národní registr
dárců dřeně

www.kosndren.cz

I TY MŮŽEŠ
DÁT ŠANCI!

V REGISTRU

KROK ZA KROKEM

1

Rád/a bych udělal/a dobrý skutek a vím, že úplně nejvíc je darovat **šanci na život** druhému člověku.

Rozhodnu se zapsat do **Českého národního registru dárců dřeně** a rozšířit tak variabilitu registru – čím více zapsaných, tím větší pravděpodobnost, že se najde vhodný dárcce pro úplně každého pacienta!

2

3

Sestřičky mi buď vezmou kapku krve nebo mi vatovou tyčinkou vytřou ústa, zápis tedy vůbec nebolí.

Tím pro mě zápis končí a já na sebe můžu být právem pyšný – právě jsem dal někomu šanci na život!

4

5

Pouze **1 % dobrodinců** zapsaných v registru se shoduje s nemocným a stane se skutečným dárcem.

Pokud ale pro nějakého pacienta budu nevhodnějším dárcem, ozvou se mi pracovníci z registru.

Bát se nemusím – krvetvorné buňky mohou darovat dvěma způsoby - buď **klasicky v narkóze z kostí pánevní** nebo pomocí **separátoru**, který mi je vyfiltruje z krve (něco jako darování plazmy).

6

Český národní registr
dárců dřeně

30 let
měníme životy

Nadace pro transplantace
kostní dřeně

FINANČNÍ PŘÍSPĚVEK NA ONLINE REALIZACI
TOHOTO PERIODIKA VČETNĚ ŘEŠENÍ PRO JEHO
VYDÁVÁNÍ SVĚPOMOCÍ POSKYTUJE FUNPRINT.EU

Pomáháme radnicím šetřit čas i peníze.

www.funprint.eu

Cimbálová muzika Viola, tetička Milka a strýc Jara při vánočním koledování v kostele Sv. Jilji

Koledníci při letošní Tříkrálové sbírce

Periodický tisk samosprávného územního celku. Vydává obec Vrbsice 3x ročně v počtu 500 kusů. Registrační číslo MK ČR E 11686. Neprošlo jazykovou úpravou.

Redakční rada: Mgr. Renata Horáková, Jana Kadlecová, Mgr. Markéta Veverková, Mgr. Miluše Zálešáková, Tomáš Bílek, Ing. Bronislava Bílková

Realizace: funprint.eu